

honom hela dagen; sedan desse muslor hadde legat et dygn i luften, begynte deras snabel komma ut, men så snart de vidrördes drogs han in; desse snäckor hade til besynnerlig förundran lif hela 5 dagarne i luften. 2:ne snäckor har jag, då de voro halfdöda, öpnat och med möjligaste försigtighet uttagit deras krop, hvilcken lagd i $\sqrt[5]{6}$ skal vid första tilfälle blifva öfversänd. Angående hålen så voro de merendels 2:ne, et vidare, och mindre det andra, men så fan jag dock på åtskilliga ställen allenast et hål och kunne runt om ej märka mer, fast likaväl muslan märktes. Det lilla hålet tror jag ej utan skäl är det rör, hvarigenom muslan utsläpper det vatn hon med snabelen indragit. Muslorne som betäcka denna kroppen äro ganska sköra och tunskaliga, dock af olika storlek.

Uti WälBorne Herr Archiaterns höga gunst ber ödmjukast få vara innesluten, emot hvilcken förmån min åkallan skal för WälBorne Herr Archiatern, samt Förnäma Familiens beständiga flor vara: framhårdande med djupsta vördnad WälBorne Herr Archiaterns, samt Riddarens af Kongl. Mays:ts Nordstjerne Orden

Min Förnäme Gynnares
aldra-ödmjukaste tjänare

Jonas Ahlelöf.

Götheborg d. 22
Juli 1752.

Linn. Soc. Vol. I: 15—16.

¹ PEHR OSBECK, se bref 172 not. 1.

² OLOF TORÉN, under åren 1750—52 skeppspredikant på ett af Ostindiska kompaniets fartyg under dess färd till Ostindien och Kina, hvarunder han gjorde samlingar af naturalier, som sedan bestämdes af LINNÉ; död 1753.

³ *Epidendrum amabile* Linn. Sp. pl. ed. II s. 1351.

⁴ *Dioscorea Batatas*, — Denna, härstammande från Kina och Japan, är numera odlad i alla tropiska länder.

⁵ *Mya arenaria* L. Faun. succ. ed. II p. 516. — »Just då wi här [på Oroust] spasserade på hafsbotten, fingo wi se, at botnen på åtskilliga ställen war genombrad med 2:ne hål, smalare än et tvär finger, som altid stodo 2 och 2 jämte hvarandra, men aldrig 1 eller 3; wi märkte därjämte ingen upkastad jord, och förstodo altså icke, hwart jorden efter hålen blifwit bårtförd. Wi sågo desse hålen merendels på 1 alns djup, och däromkring längs efter stranden; lusten sporrhögg mig at få weta hvad slags maskar brukte göra sådana hål, dem jag mätte med skaftet af en Tobakspipa, som gick perpendicu. lairt neder til 1 quarters djup, då hon stötte emot något hårdt, såsom ett hällebärg; när jag satte wärjan i hafsbotten, gick hon hela alnen neder, utan at möta något bärg; men ehuru ofta jag med skaftet stack i hålen, stannade det altid, liksom emot en klippa, utan at någon mask wisade sig, ty begynte wi